

16de zondag door het jaar A-cyclus

Parabel van het onkruid en de tarwe

Wie regelmatig in de moestuin of in de bloemenperken onkruid wiedt, was wellicht verrast bij het horen van de parabel die daarnet werd gelezen. Wie neemt nu het risico de gewassen of de bloemen te laten overwoekeren door het onkruid?

Parabels zijn gelijkenissen, vergelijkingen die ons iets duidelijk willen maken. De parabel van de tarwe en het onkruid maakt twee zaken duidelijk: het gaat over het Rijk der hemelen en het gaat over God.

Wat moeten we ons nu voorstellen bij het RIJK DER HEMELEN of het RIJK GODS zoals het op andere plaatsen in het evangelie wordt genoemd.

Het gaat over een wereld, een samenleving zoals God die droomt en bedoeld heeft. Een wereld waarin mensen leven in dienst van elkaar en niet ten koste van elkaar. Het gaat over een manier van leven die liefde, barmhartigheid en gerechtigheid zichtbaar maakt. Over een sociale levenshouding gaat het: mensen die elkaar met vertrouwen en welwillendheid tegemoet treden, die zich over elkaar ontfermen, die elkaar nabij blijven bij ziekte of tegenslag, die opkomen voor het recht van de andere vooral voor hen die verdrukt, uitgebuit of uitgesloten worden.

Die levenshouding is als het zaad van de tarwe dat opschiet en goede vruchten draagt.

Tot zo'n manier van leven is elke mens geroepen.

Met zo'n manier van leven groeit het rijk der hemelen.

Toch is er ook die andere werkelijkheid, tussen de tarwe groeit het onkruid. Er is in de wereld en in het hart van ieder mens én goed én kwaad. Omdat God liefde is, en alleen maar liefde, heeft Hij eindeloos geduld met ons en met de wereld. Hij grijpt niet in. Hij laat de geschiedenis met haar goede en slechte krachten, haar zegeningen en haar wreedheden, haar eigen soms onbegrijpelijke loop nemen. Hij gunt de mensen hun vrijheid en zelfstandigheid. We mogen in volle vrijheid onze soms goede, soms verkeerde, soms dwaze gangen gaan maar in alle omstandigheden blijft Hij mensen nabij en geeft Hij innerlijke kracht.

Goed én kwaad krijgen bij God hun eindbestemming. "Met veel zachtheid spreekt Gij uw oordeel uit" hoorden we in de eerste lezing.

In de parabel wordt de tarwe niet overwoekerd door het onkruid, het goede in de mens en in de wereld blijft zichtbaar aanwezig.

Dit kunnen en willen geloven zet ons aan om meer oog en aandacht te hebben voor al het goede dat we kunnen doen en voor al het goede dat er rondom ons gebeurt: al die kleine en grote daden van solidariteit en meeleven, van zorg en troost, van gastvrijheid, van eerherstel en verzoening, en van nog zoveel meer kleine en grote daden.

We worden in deze tijd van slecht-nieuws-boodschappen meer dan ooit uitgenodigd om geen doemdenkers te zijn maar mensen die met groot geduld en vertrouwen het rijk der hemelen doen groeien.

M.-J. Speleman
Inspiratie o.a. Prekenkast Dominicanen